

Сничак

Лист ученика Основне школе "Емилија Остојић"

*“Не дам
ово сунце у очима...”*

Васко Попа

Садржај

Насловна.....	1	Сничкова галерија.....	21
Садржај, редакција.....	2	Богдан Јовићевић.....	22
Поздравни говор директора.....	3	Песници.....	23
Добродошлица првацима.....	4	Литерарци.....	24
Матуранти.....	5	Литерарци.....	25
Такмичари, вуковци.....	6	Литерарци.....	26
Ђак генерације.....	7	Шпанија.....	27
Интервју- Душанка Ристовић.....	8	Радови на енглеском језику.....	28
Интервју- Војислав Раковић.....	9	Анкете.....	29
Дан пи.....	10	Психолог одговара на питања.....	30
Стари занати.....	11	Ученички парламент. Вршњачки тим.....	31
Јуниор фест.....	12	Интервју- Петар Матовић.....	32
Јуниор фест.....	13	Интервју- Петар Матовић.....	33
Бијенале.....	14	Интервју- Петар Матовић.....	34
Минијатуре. Анђела Љубичић.....	15	Олимпијада.....	35
Михајло Пупин. Фестивал науке.....	16	Олимпијада.....	36
Историјски музеј. Дан језика.....	17	Сви уз шампионе. Шта знаш о саобраћају.....	37
Филм о Тесли.....	18	Смешна страна.....	38
Лемнос.....	19	Новогодишњи сајам.....	39
Сничкова галерија.....	20	Последња.....	40

Лист ученика Основне школе "Емилија Остојић"

**јануар 2017.године* број 34*

*Издаје *** ОШ "Емилија Остојић" Пожега, Књаза Милоша 26*

*Први број изашао *** 1975.године*

*Оснивач *** Радина Радојевић, наставник*

*Логотип листа *** Недељко Вуковић, наставник*

*Редакција *** Новинарска секција*

*Уредник *** Соња Стоковић, наставник*

*Лист је настао у сарадњи са *** Ликовном секцијом, Литерарном секцијом, ученицима и наставницима наше школе*

*Рад на насловној страни * Богдан Јовићевић VIII 1** Рад на последњој страни * Зоран Звиздић, наставник ликовне културе, и одељење VIII 4, на угледном часу ликовне културе и српског језика "Манасија"*

Штампа: GRAFOS, Пожега

e-mail: snicak@gmail.com

**на појединим странама коришћене су апликације преузете са интернета*

Ускликнимо с љубављу...

Тања Ризовић VIII 4

Марко Марковић VIII 4

Анита Петровић VIII 4

Марија Марковић VIII 4

Милица Јовићевић VIII 4

Ана
Танасијевић VIII 4

Мирјана
Обреновић VIII 4

Осам векова хришћански дух прожима Србију. Осам векова Свети Сава као наш духовни отац бди над нама и осветљава нам пут којим треба да идемо, ту је око нас, али га ми не видимо. Понашамо се као камен који дуго борави у води. Сав је мокар, али, ако га разбијемо, унутра је сув. Тако је и са светосављем код Срба- ту је, око нас, али није у нама. Због тога, нисам сигуран да увек пратимо путоказе и смерове Светога Саве. Чини ми се да често идемо неким путем који је све, само није пут, који је каменит, али и блатњав, који је као стаза коју чак и чобани избегавају.

Двадесети век је врхунац тог чудног нашег пута. Успели смо, као мали балкански народ, да у том веку будемо сведоци великих несрећа наших, али и туђих крунисаних глава и народа. Много је то проливане крви и суза узалуд... То није пут који нам осветљава Свети Сава.

Пут који нам Он осветљава увек, и у том двадесетом веку, пут је истине и човекољубља, којим и данас ходе и Пупин и Тесла, и Андрић и Црњански, и Дучић и Пекић, и Миланковић и Павле Савић, и Мишић и мајор Гавриловић. То су људи од морала и школе, од визије и духа. Они су та светлост двадесетог века, коју нам духовни наш отац шаље да бисмо знали куда треба да идемо, и њихов пут треба да следимо. Избор куда ћемо поћи и куда ћемо ићи, од нас зависи.

За годину дана биће сто година од пробоја Солунског фронта. Желим да већ данас поново пробијемо Солунски фронт, а и све друге фронтове, да победимо незнање, лењост и неукус, и да поразимо све оно од чега не видимо Савин пут. Желим да тај јуриш у 21. век буде светао и весео, а нека се ондашњих 1300 каплара претворе у 1000 пута 1300 младих лидера који ће водити ову земљу путем који нема ни препреку ни границу.

Александар Весовић, директор школе

Ликовни рад као подлога: Драгутин Марић VIII 4

Добро дошли, најмлађи!

Петлићу,
певачу...

"Част је бити ђак првак, велика одговорност бити његов учитељ, и велика обавеза бити његов родитељ. Нисам сигуран која улога је од које лепша, а која тежа.

Ту смо, да заједно ову нашу дивну децу поведемо у будућност, да их научимо да је сами креирају и да буду спремни за сва искушења која их очекују.

Давор Штефанек, Тијана Богдановић, Алекса Милојевић, Огњен Тошић...

Децо, имате на кога да се угледате. Имате од кога и да научите. Представљам вам ове дивне учитеље и, ако их будете слушали, можете постати шампиони на свакој олимпијади која постоји.

Не постоје границе које не можете да прескочите. Са поносом можете увек рећи ко сте и одакле сте."

Вељко Петровић VI 1

Сунце: Сунчица Радић II 2

(Из поздравног говора директора школе
Александра Весовића)

Ове године, кроз
увек широм отворена
врата, у нашу школу
ушла су 72 нова ђака.

Као и увек, и сада је
наша школа топло
примила нове ученике,
спремна да их води
путем сутрашњице, да
их учи свему што им је
у будућности потребно,
да бди над њима и
подстиче их да
померају и савладавају
своје границе.

**ПРВАЦИ,
ДОБРОДОШЛИ СТЕ!**

Саво Лазаревић II 2

Јана Бурлић II 1

Слободан Стокић II 2

"Добро нам дошло
све ово што је испред нас..."

Мирослав Антетић

Тешког срца, испратили смо и ову генерацију наших осмака. Гледали смо их како одрастају, како од несташних полетараца полако постају одрасли, и притом их учили свему што и сами знамо. Нисмо заборавили да их подсећамо да на том нимало лаком путу одрастања сачувају у себи оно дечије, најдрагоценије, да воле, да разумеју, да праштају, али и да се чуде и радују.

Успут, везали смо се за њих. Иако знамо да је њихов одлазак једна неминовност, као и да ће следећа генерација убрзо заузети њихово место, и тако у бескрај, није нам било лако да их посматрамо док су се припремали за свој први самостални лет.

Наши осмаци, желимо да вам сваки тренутак у животу буде корак напред и велика радост!

Ваши наставници

Хвала Вам што сте нас трпели ове четири године, иако смо понекад били превише напорни. Хвала Вам што сте нам показали прави пут и колико је добар осећај ходати њим. Хвала Вам што сте нас водили на излет, иако је постојала могућност да доживите нервни слом. Кажемо Вам да Адамов брат стварно воли "Сомерзби".

Знамо да нам завидите на изванредним вокалним способностима и знамо да ће Вам недостајати наши одласци код очног у седам поподне.

Хвала Вам што сте били стрпљиви, попустљиви, што сте нам испуњавали жеље и хирове, и хвала Вам што сте испуњавали обећања. Што сте се залагали за нас. Хвала Вам што сте радили и оно што нисте морали да би нама било лепо. Хвала Вам на Вашем раду и труду. Што сте били најбоља разредна. И, заверенички чувамо тајну отварања свески на контролном, и до неба Вам се захваљујемо за то.

Марија Ристановић VIII 1

Жао нам је што можда нисмо постали људи какви сте хтели да будемо. Што сте се можда разочарали у нас. Жао нам је због свега ружног. Али, ипак, надамо се да ће се наша права доброта показати касније, а Ви, иако је можда нећете видети, мораћете да нам верујете на реч да она постоји. Јер, кажите сада, која генерација ће толико волети јагоде, мостове и стакла колико смо их волели ми? И ко ће толико ценити лепоту природе да ће на сваком малом одмору трчати напоље? Нико. Осим нас.

Жао нам је због свих лоших ствари, и надамо се да ћете нас памтити по оним добрим. Постаћемо ми једног дана добри људи, и за то Вам неизмерно захваљујемо. Зато сваки следећи успех, победу, оцену и све остало поклањамо Вама.

Нећемо Вам рећи последње хвала, јер једном ћемо се срести на улици, и, ако нас препознате, видећете захвалност у нашим очима... А сада, превише смо млади да бисмо схватили размену свега што сте учинили за нас.

VIII 1

(Из писма VIII 1 свом одељењском старешини, наставници Марији Стојиљковић. Хвала наставници Марији што нам је одобрила штампање овог писма.)

Најбољи међу најбољима

Успешни такмичари

Предмет	Име и презиме	Разред одељење	ПЛАСМАНИ НА ТАКМИЧЕЊИМА		Наставник
			Окружно	Републичко	
СРПСКИ ЈЕЗИК – КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА	МИЛИЦА КОВАЧЕВИЋ	VIII ₁	2	2	Марина Петровић
	АНДРИЈАНА ВРАНИЋ	VIII ₁	2	3	Соња Стоковић
	Драгутин Марић	VIII ₁	2		Соња Стоковић
	Милица Томић	VIII ₁	2		Жељка Ристовић
	Сара Николић	VIII ₁	3		Љилана Јовановић
СРПСКИ ЈЕЗИК И ЈЕЗИЧКА КУЛТУРА	Ања Ђоновић	VIII ₁	3		Соња Стоковић
	Милош Ракић	VI ₁	3		Ивана Бабић
	Нина Цвијовић	V ₃	2		Ивана Бабић
	Данило Стоковић	V ₁	3		Љилана Јовановић
РУСКИ ЈЕЗИК	БРАНКО КОЛАРЕВИЋ	VIII СД	1	1	Станица Вукашиновић
МАТЕМАТИКА	КОСТА СТАМАТОВИЋ	IV ₃	2		Вера Радовановић
	Никола Ковачевић	IV ₂	учешће		Весна Миловановић
	Магдалена Милојевић	IV ₃	учешће		Вера Радовановић
	Вељко Мишовић	III ₁	1		Мира Јорловић
	Огњен Радивојевић	III ₂	2		Тајана Ракић
	Лука Цвијовић	III ₂	3		Тајана Ракић
	Огњен Ивановић	IV ₃	1		Вера Радовановић
	Јована Јовановић	V ₄	3		Данијела Першић
	Анђела Љубичић	VII Прил.	2		Весна Петровић
	Анђела Ковачевић	VIII ₂	3		Александра Весовић
МАТЕМАТИКА Кенгур	СТРАХИЊА МИЛИЋ	VI ₂	3		Небојна Варница
БИОЛОГИЈА	ЈАНКО СТОКИЋ	V ₃		3	Данијела Першић
	Анђела Ковачевић	VIII ₂	2		Данијела Мишовић
	Андријана Вранић	VIII ₁	2		Данијела Мишовић
	Богдан Јовићевић	VII ₁	2		Предраг Маркићевић
	Лена Јанковић	VII ₁	2		Предраг Маркићевић
	Маријана Марковић	VI ₁	3		Предраг Маркићевић
	Ирина Мајсторовић	VI ₃	2		Данијела Мишовић
	Бисерка Стоковић	VII Прил.	3		Данка Бојић
	Јована Јовановић	V ₄	2		Данијела Мишовић
	Милица Новитовић	V Прил.	3		Данка Бојић
	Јелена Младеновић	VI Прил.	3		Данка Бојић
	Никола Радојичић	VI Прил.	2		Данка Бојић
	Милица Брадоњић	VI ₃	3		Данијела Мишовић
	Јанко Стокић	V ₃	1		Данијела Мишовић
	Дуња Смиљанић	V ₂	3		Данијела Мишовић
	Нина Цвијовић	V ₃	2		Данијела Мишовић
ХЕМИЈА	МИНА ЕРИЋ	VI ₃	1		Данијела Мишовић
	Софија Милаковић	VI ₁	2		Данка Бојић
ФИЗИКА	Сара Николић	VIII ₁	3		Зорица Боловић
	Немања Ршумовић	VIII ₁			Зорица Боловић
ТЕНИЧКО И ИНФОРМАТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ	Ирина Мајсторовић	VI ₃	3		Гордана Николић
	НЕМАЊА РШУМОВИЋ	VIII ₁	2	1	Маријана Марић
	ТАНАСИЈЕ МЛАДЕНОВИЋ	VIII ₃	1	учешће	Брано Рудић
	Ђурђина Јовановић	VII ₂	учешће		Брано Рудић
	СТРАХИЊА МИЛИЋ	VI ₂	3	3	Брано Рудић
	Срђан Јакшић	V ₃	1		Мирјана Василијевић
ИСТОРИЈА	АНЂЕЛА ПРОДАНОВИЋ	V ₄	учешће	6	Мирјана Василијевић
	КАТАРИНА БОЖИЋ	VII Прил.		7	Мирјана Василијевић
	Нина Цвијовић	V ₃	3		Станија Јовановић
ГЕОГРАФИЈА	Ана Љубичић	VIII Прил.	3		Бранко Констатиновић

Вуковци

- Немања Ршумовић
- Љубица Мајсторовић
- Сара Дридаревић
- Танасије Младеновић
- Стефан Симовић
- Дијана Мутлак
- Наталија Јовићевић
- Никола Шишић
- Ања Ђоновић
- Андријана Вранић
- Милица Ковачевић
- Анастасија Словић
- Анђела Ковачевић
- Марко Петровић
- Ана Љубичић
- Павле Јовичић
- Нађа Маринковић
- Ивана Савић
- Кристина Анђелић
- Ђорђе Јовановић

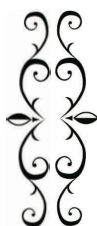

Ученик генерације Немања Ршумовић

Образовањем улепшавамо своје ја. Без срама
учимо и питајмо!
Испитивање и истраживање корени су
знања, а мишљење и размишљање пут су до
нега.

Конфуције

Који предмет ти је био најтежи?

Ниједан предмет ми није био тежак. Слушао сам на часу, редовно сам учио и тако стицао и знање и потребно самопоуздање.

Бити ученик генерације успех је изузетан. То не значи само имати све петице и запажене успехе на такмичењима. То значи бити радознао, отворен према новом и жељан нових искустава. Значи и бити савестан, одговоран и предан раду. Изградити вештине комуникације, неговати лепе манире, бити културан. Значи бити добар пријатељ, поуздан и пун разумевања.

Све ово, и још много тога, препознали смо у Немања Ршумовићу, ученику VIII 4.

Колико времена си проводио учећи да би постигао такав успех?

Углавном сам редовно радио домаће задатке и редовно сам учио.

На која такмичења си ишао?

Ишао сам на такмичења из роботике, хемије, географије, као и на многа друга. Постизао сам запажене резултате.

Који предмет највише волиш? Зашто?

Највише волим хемију. Она је веома занимљива. Налази се свуда око нас. Волео бих да се бавим њом када одрастем. Наша наставница хемије Зорица Боловић највише је допринела мојој љубави према хемији.

Да ли си помагао другима да постигну добар успех? Да ли је теби значила помоћ другова током досадашњег школовања?

Наравно. Помагао сам другима када им је помоћ била потребна. Такође, њихова помоћ и подршка увек су ми много значили.

Чиме се бавиш у слободно време?

У слободно време волим да читам књиге, да пишем песме и гледам филмове и научне емисије.

Постоје ли неки догађаји из наше школе које ћеш памтити?

У сећању ће ми остати цела основна школа, а издвојио бих последњи дан школе, јер је био дирљив и веома леп. То је био последњи дан када је VIII 4 било заједно у овим клупама.

Имаш ли неки савет млађима?

Нека буду добри ђаци, добри другови и добри људи. Нека поштују своје учитеље и наставнике. Не треба да схватају школу само као игру, јер она је основ за будуће школовање.

Николина Дрндревић, Лана Матовић, Елена Ерић VII 5

Изблиза... Душанка Ристовић,

наставник физичког васпитања

Када се сетите свог школовања, каква осећања Вам се пробуде?

Сећања на наставнике. Осећам велику захвалност на свем том пренесеном знању.

Како видите себе у школској клупи? Шта сте највише волели?

То је била клупа истраживања и образовања. Највише сам волела стицање нових знања и пријатељстава.

У раним данима детињства, била сам потпуно безбрижно дете. То је трајало до једног периода, када сам изгубила драгу особу, и самим тим постала сам озбиљнија и кренуо је савеснији и озбиљнији живот. Волела сам нова сазнања, интересовала сам се за много ствари. Осећала сам велику љубав према наставницима и њиховим знањима.

Шта сте желели? Како Вам је изгледао свет?

Имала сам доста другова и често бих се пронашла у друштву дечака. Заједно смо гледали гимнастику и радовали се свакој новој емисији, јер је у то време телевизија била нешто потпуно ново.

Како сте изабрали управо позив наставника физичког васпитања?

Изабрала сам овај позив кроз рад са наставником на часовима физичког васпитања у основној школи. Тада сам увидела да је то оно што волим да радим.

Да ли су Ваша очекивања испуњена?

Да. У потпуности. Завршена висока школа. То је била једна велика жеља, поред многих осталих жеља.

Да ли можете да замислите неко друго занимање као своје?

Не. Никада.

Шта Вам је донело искуство у раду са децом?

Донело ми је много тога.

Да ли примећујете неке разлике у школству сада и када сте почели свој радни век?

Деца су некада била другачија. Имала су већу жељу за радом. Генерације су све теже. Некада то није било тако.

Можете ли да предвидите како ће се прилике у школи мењати у будуће?

Школа мора да се промени. Некада је школство било боље.

Која су Ваша најдрагоценија сећања из школе?

Једна од најлепших успомена ми је одлазак са наставником музичке културе у Осијек, на оперу.

Постоји ли нека генерација ђака које се најрадије сећате?

Да. На почетку рада, у школи у Добрињи.

Имате ли још нека интересовања? Хобије?

Волите ли да читате? Да ли волите филм?

Музику? Позориште? Волите ли путовања?

Нешто друго?

Волим планинарење. Један од највећих успеха ми је одлазак на врх Суве планине.

Волим и филм, читање и музику.

Имате ли неки савет својим млађим колегама?

Саветовала бих их да буду стрпљиви и да у што већој мери својим ђацима преносе знање. Јер, увек ће се наћи неко ко ће бити захвалан својим наставницима на пренесеном знању.

Имате ли неку поруку ђацима?

Они треба да слушају наставнике. Треба да упијају њихово знање, јер ће им требати у даљем животу. Изгубљено време је врло тешко надокнадити, као и изгубљено знање. Није знање добити петицу. Знање је оправдати ту петицу.

Магдалена Андрић VI 1

Кристина Ковачевић VI 3

Интервју

Војислав Раковић, наставник верске наставе

Желели сте да боље упознате наставника Воја, наставника верске наставе. Чиме вас је он заинтересовао и окренуо себи? Можда занимљивим предавањима? Отвореним приступом настави? Опунтеним односом према својим ученицима? Можда свим тим заједно, и не само тим. То су за вас покушале да открију Елена и Кристина, ученице VII 5, новинари *Сничка*.

Који је Ваш хоби?

На првом месту су углавном компјутери и све везано за њих, затим следи читање, али и сакупљање књига.

Да ли читате неке верске књиге?

Иако на полицама имам и таквих, по мом укусу је више философија. Мада, често је тешко разликовати те категорије.

Када не бисте предавали веронауку, који други предмет бисте изабрали?

Када бих могао да бирам, вероватно би то била биологија. То је предмет који сам као ђак највише волео.

Због чега сте одабрали да се бавите баш тиме чиме се бавите?

Одувек сам све важне животне одлуке доносио на пречац, може се рећи стихијски – без пуно размишљања. Тек месецима, некад и годинама, касније почињем да схватам добре, али и оне лоше стране свог избора. Ни избор професије није изузетак. А можда и неке ствари у животу одаберу нас пре него ми њих.

Да ли сте некада размишљали да упишете неку другу школу?

Не само да сам размишљао, већ сам и уписао, па се, опет, водим као студент.

Да ли сте се при избору угледали на Вашег наставника веронауке?

У време када сам био основац, веронаука још увек није била враћена у школе. Прилику да похађам предмет сам имао тек у средњој школи, и морам признати да тадашњи професор, а садашњи пријатељ и колега, јесте имао делимичан утицај.

Да ли Вам је било тешко да упишете и завршите факултет?

Главна „тешкоћа“ факултета који сам завршио је та што теологија није само факултет, него уједно начин живота и размишљања. Ко то схвати на исправан начин, није му тешко.

Да ли сте предавали у некој другој школи?

Не ово ми је прво радно место и искуство.

Да ли сте можда размишљали да постанете свештеник?

Једнога дана можда да, али тренутно сигурно не. То је позив који подразумева једно велико и дубоко животно искуство које ја у овим годинама ни изблиза немам.

Да ли сте се угледали на чланове породице када сте се одлучили да постанете наставник?

Сви чланови моје породице су просветни радници и одрастао сам уз свакодневне приче о часовима, ђацима и школи. Нема сумње да је то подсвесно утицало.

Колико Вам је тешко да радите са данашњом децом?

Кад сам почео да радим, признајем, мислио сам да ће ми бити много теже. Са сваким даном ми је све лакше, а и лепше.

Да можете да промените нешто у школи, шта би то било?

Јао, списак би био подугачак, боље да само кажем да бих променио доста тога.

Да ли пазите на све празнике који наилазе?

Трудим се да увек погледам пар дана унапред у календару и испопштујем наилазеће празнике.

Какви сте били као ђак у школи?

Никада нисам учио све, само оно што ме је интересовало. Биологија, историја, донекле физика, били су ми међу омиљеним предметима, док математику и хемију баш и нисам волео. Ипак, то ме није онемогућавало да будем одличан на крају скоро сваке године.

Да ли имате жељу да даље напредујете у професији?

Не кријем да ми је један од животних снова да радим на факултету. И мада сада делује тешко остварив, од њега нећу одустати тако лако. Ако ме питате за средњу школу, могу вам рећи да је, бар за мене, евентуални прелазак у средњу школу незнатан корак.

Да ли сте били немирни као мали?

Него шта сам, био сам врло немиран, посебно у школи. Мислим да ми се сад то враћа.

Елена Ерић, Кристина Радојевић VII 5

Дан броја π

π

Ученици наше школе 14.марта 2016.год. придружили су се светском обележавању Дана броја пи. Била је то прилика да на занимљив начин, кроз експеримент, музику и игру најстарији основци науче млађе: да је количник обима и пречника било ког круга увек исти броју пи; да међу цифрама броја пи, почевши од неког места у низу, свако може пронаћи датум свог рођења; да у овом мистичном броју нема периодичног понављања истих децимала, и то су показивали прављењем пи-наруквице.

Могло се чути како звучи број пи када се "провуче" кроз нотни систем. Могао се одиграти пи-бол. Испробавао се Бифонов проблем игле. Могли су се мерити време и године бројем пи.

Уједно, обележен је датум рођења једног од најпознатијих физичара Алберта Ајнштајна решавањем проблемског задатка, познатог као Ајнштајнов задатак, симулацијом фото- ефекта на рачунару, за коју је Ајнштајн добио Нобелову награду, и причом о занимљивостима из живота овог генијалног научника.

Овом приликом, поздрављамо нашег ђака генерације Немању Ршумовића, који је једини решио Ајнштајнов задатак.

Још нам остаје да се надамо да ће ова манифестација заживети у нашој школи.

Како се мери време бројем пи?

© Мина Лукић,
Марта Весовић VI 1

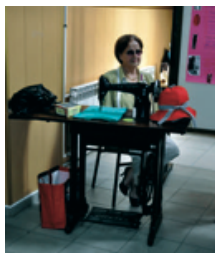

Како одсвирати број пи?

Стари занати

Тог 2. јуна 2016. године у главном холу наше школе могли смо пропутovati кроз време. У доба масовне индустријске производње, реткост је прилика да видимо и упознамо многе занате којима су се наши старији бавили, а од којих се тек неколицина сачувала.

Ученици II 2, садашњег III 2 учитељице Наташе Радосављевић, као завршни час изборног предмета народна традиција припремили су изложбу старих заната.

Опанчар, обућар, абација, плетилца, везилца, вуновлачар, кројач, фењерџија, грнчар, воскар, пчелар, бербери, фризер, содаџија, пекар, посластичар, бомбонџија, кујунџија... Колико лепих занимања! И то не само набројаних, већ и приказаних, па су се наши ученици и посетиоци могли у неким и опробати.

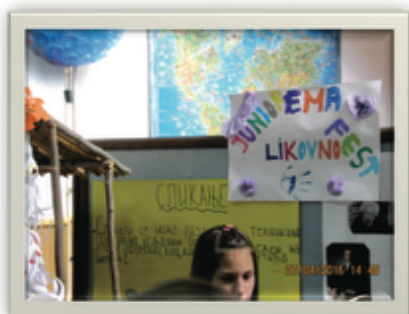
Разноврсност и занимљивост изложбе била је врло мотивишућа. Да ли је неопходно помињати и васпитну и едукативну важност изложбе, или је то очигледно?

Овим путем, захваљујемо се свима који су помогли овом одељењу у реализацији ове лепе идеје, а посебно бакама и мамама наших вредница.

JUNIOR EMA FEST

СЛИКАРСТВО

ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА

РУСИЈА - матрјошка

ФРАНЦУСКА

И овог пута наша школа је показала да у њој увек има места науци и уметности, њиховим достигнућима и отвореној мисли.

Дана 27.4.2016. године ученици млађих разреда представили су најзанимљивије из области различитих наставних предмета.

Фотографије са овог догађаја не могу пренети веселу деčју грају, али могу делом показати како фестивал науке и уметности може бити и радостан и поучан.

МАГИЈА

ЛЕПА РЕЧ -
радио- емисија

ЕМА ФЕСТ ЈУНИОР

ФИЗИКА

БИОЛОГИЈА

МАТЕМАТИКА

Да је веома важно колико се здраво хранимо, нарочито у раном узрасту, и овог 16.октобра, на Дан здраве хране, потрудили су се да нам објасне и прикажу ученици млађих разреда са својим учитељима.

ДАН ЗДРАВЕ ХРАНЕ 🍎

Веома је важно да храна буде здрава, припремљена од квалитетних намирница, или свеже убрана и пажљиво опрана. Међутим, осим тога што сви знамо, важно је, нарочито најмлађима, да буде и лепо декорисана. Ту већ почиње игра... Коју сви волимо :).

Минијатурни "Бијенале минијатура" :)

У оквиру Дечје недеље, једна од активности коју су реализовали ученици млађих разреда ОШ "Емилија Остојић" била је и радионица "Минијатуре". Ова активност била је организована у сарадњи са Културним центром Пожега, и изведена 4.октобра 2016.године.

Наиме, Културни центар Горњи Милановац, под покровитељством Министарства културе Републике Србије, приредио је изложбу "Бијенале минијатура" у Градској галерији Пожега.

Одељење IV з наше школе имало је прилику и част да учествује у изради минијатура и да њихови радови постану део колекције "Минијатуре", која наставља путовање по свету.

Светлана Илић, учитељ

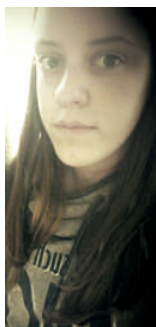
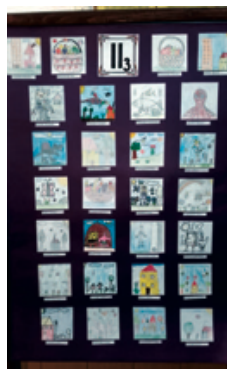
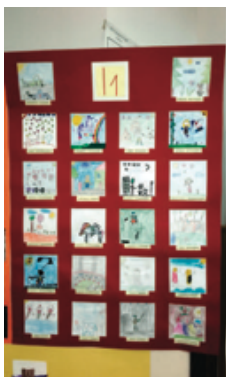
Минијатуре

Под утиском радионице "Минијатуре", коју смо имали у Градској галерији, подстакли смо сличну изложбу и у нашој школи. Ученици млађих разреда су се, заједно са својим учитељима, потрудили да ослободе своју креативност у овој ликовној форми.

Посетиоцима изложбе се веома допао наш рад. А вама? :)

Светлана Илић, учитељ

Представљамо вам

Анђелу Љубичић, ученицу VIII разреда ОШ "Емилија Остојић", ИО Прилипац

Изузетних способности и веома успешна у школи, ова девојчица од ове школске године прати наставу математике и историје по програму за надарене ученике, по ИОП-у 3. Ево о чему смо разговарали са њом.

(Маја Николић, Николина Дрндаревић, Андријана Лековић VII 5)

Како доживљаваш школу?

Школу доживљавам као свој други дом. Она је кључ који отвара врата у бољи живот. Она је место и за учење и за дружење, и за одлазак на рођендан и на излет...

Које наставне предмете издвајаш? Зашто баш те предмете? Шта је у њима посебно интересно?

Издвојила бих математику и историју. Математику зато што мора да се комбинује, баш као и у шаху, и треба да се знају формуле помоћу којих се решавају задаци. Историја ме интересује зато што из ње можемо сазнати доста о прецима и о њиховом свакодневном животу.

Када си приметила да те занима више него што школски програм нуди?

Мислим да је то било негде између моје једанаесте и дванаесте године.

Како задовољаваш своју потребу да знаш више?

Читањем књига и уз помоћ интернета.

Како твоји вршњаци гледају на твоја интересовања?

Моји вршњаци ме подржавају. Иако се понекад моја интересовања разликују од њихових, ипак се осећам као део колектива.

Имаш ли неки хоби? Како си открила љубав према шаху? Реци нам нешто више о шаху.

Имам доста хобија, али бих издвојила три: шах, одбојку и читање.

Љубав према шаху десила се, такорећи, на први поглед. Када сам имала пет година, код другарице сам видела шаховску таблу и желела сам да научим да играм.

Шах је племенита игра која се игра на квадратној табли од 64 поља, која су наизменично црна и бела. Шах играју два играча. Један има беле фигуре, а његов противник црне. Циљ игре је довести противника у шах-мат (краљ је мртав) ситуацију.

Да ли волиш да читаш? Гледаш филмове?

Слушаш музику? Нешто друго?

Волим да читам, највише научнофантастичне књиге. Волим да гледам све жанрове филмова осим мјузикла. Слушам британску и америчку музику.

Шта планираш да упишеш?

Гимназију у Пожеги, природно-математички смер.

Да ли имаш неку поруку вршњацима?

Верујте у себе и имајте самопоуздања. Никада не одустајте.

Поводом рођендана...

Михајла Пупина

У припремању тематског дана учествовали су: Сања Терзић, наставница музичке културе, Александра Весовић, наставница математике, Срђан Милованчевић, учитељ, Невена Благојевић, наставница физике, Милена Маркићевић, наставница физике, Иван Смиљанић, наставник физике, Гордана Николић, наставница физике, и ученици старијих разреда наше школе.

Десетог октобра 2016. године одржан је тематски дан поводом рођендана Михајла Пупина, у трајању од 10.00 до 15.00.

Овај тематски дан био је испуњен: уводном речју наставнице Гордана Николић, "Пупиновим колом", у извођењу оркестра наших ученика, заједно са наставницом Сањом Терзић, презентацијом, са 10 ствари које треба знати о Пупину, и изложбом о делима, титулама, докторатима, наградама... Михајла Пупина.

Фестивал науке

Љубав према природним наукама већ годинама се негује у Основној школи „Емилија Остојић“ у Пожеги.

Ученици старијих и млађих разреда, ученици из подручних одељења са својим наставницима и учитељима, као и сви заинтересовани грађани који нису били у могућности да оду у Београд на Фестивал науке, имали су прилику да виде интересантне огледе из физике и хемије.

Деца су кроз експерименте: боје светлости, самоходна кутија, рупа у длану, лет у огледалу, топовска паљба, свици у боци, олуја у епрувети, раст кристала, магична новчаница... показала шта знају из хемије и физике.

Најмлађи посетиоци показали су посебно интересовање, пратећи огледе са великим одушевљењем, што се јасно могло видети по њиховим бурним реакцијама. Постављали су питања о изведеним огледима, желећи да сазнају узроке уочених промена током експеримената. На овај начин, код најмлађе деце буди се заинтересованост и љубав према овим наукама.

Припремиле: наставнице Гордана Николић и Зорица Боловић

У посети Михајлу Пупину

Портрет Михајла Пупина
Паје Јовановића,
из легата
Михајла Пупина
Народни музеј, Београд

Октобра 2016. године ученици и наставници наше школе посетили су изложбу "Михајло Пупин" у Историјском музеју у Београду. Била је то јединствена прилика да упознамо живот и дело овог великог научника.

У Историјском музеју

На веома занимљив начин, ова интерактивна и веома инвентивна изложба упознала нас је са детињством и одрастањем познатог научника, чије заслуге и слава далеко премашују границе његове отаџбине. Заједно са њим, пропутовали смо кроз Европу, до Америке, посматрали необичан настанак многих патената и дивили се угледу који је имао, као и везама са знаменитим светским именима, које је учврстио.

Посебно нас је дирнуо научников однос према својој мајци, пун поштовања и љубави, до саме Пупинове смрти, о чему говори детаљ његовог понашања- чак ни болестан и тешко покретљив, никада није седећи поменуо своју мајку, веома заслужну за његово васпитање, усвајање моралног кодекса и развијање вере у себе. Такође, потресан је и Пупинов и Теслин пријатељски однос, који је надрастао професионалне размирице међу њима, и открио се у сузама проливеним на Пупиновој смрти.

Европски дан језика

**У нашој школи уче се
језици: српски, енглески,
француски, италијански,
шпански и руски! А, од
недавно, и кинески! :)**

Помислили сте да у нашој школи ништа није једноставније него постати полиглота? Хм... Од те идеје не треба бежати. :) Јер, као да смо негде чули превод латинске изреке: Колико језика знаш, толико вредиш. То значи да, у том случају, за нас нема граница...

И онда, има ли лепше прилике да покажемо шта знамо у свету речи него што је Европски дан језика, 26. септембар?

Овог пута, снимили смо радио- емисију. Србисти су се сетили Петра Кочића и стогодишњице његове смрти. Енглези за сваку прилику имају Шекспира, а овог пута, четиристо година је од његове смрти. Као и од смрти Сервантеса, који је био тема *Шпанцима*. Ни *Французима*, *Италијанима* и *Русима* није било тешко да издвоје лепе речи којима ће представити *свој* језик и културу. Уживали смо у својеврсном плесу речи.

Никола Тесла: "Учио сам многе језике, проучавао литературу и умјетност, провео своје најбоље године у књижницама, читајући све што би ми дошло под руку, и осјетио сам да сам тратио вријеме. Али, убрзо сам схватио да је то било најбоље што сам икада учинио!"

У свету филма...

Млади филмски ствараоци

Поводом конкурса "Никола Тесла-друга страна личности", Фотографска и Драмска секција наше школе снимиле су играни филм у трајању од 5 минута. Филм је сниман маја/јуна 2016.године, и у њему су учествовали ученици осмог разреда.

У филму је укратко приказан делић љубавног живота нашег великог научника, као и неке његове необичне навике. Атрактивност и лепота овог филма учиниле су да се нађе међу првих десет у великој конкуренцији.

Осим вредности снимљеног материјала, филм је са собом понео и дивна сећања на дружење и радосне тренутке стваралаштва ове сјајне филмске екипе.

Буди као Тесла

Сценарио- Брано Рудић,
наставник.

Костимографија,
сценографија- Срђан
Милованчевић, Марина
Петровић, наставници.

Режија, монтажа, камера,
звук- Никола Милинковић,
ученик

Улоге:

Никола Тесла.....Никола Шишић
девојкаМарија Ступић
Катарина Џонсон.....Андријана Вранић
конобар.....Павле Јовичић
шанкерица.....Оливера Радосављевић
поштар.....Стефан Мајсторовић

Лемнос...

Лето 2016. год.

"Потенцијал за величанственост налази се у свакоме од нас..."

Вилма Рудолф,
атлетичарка; злато 1960, бронза 1956.

Присуство спортског духа, успешност у спортским такмичењима, лепо манири у опхођењу према другима и добар успех у школи, били су критеријуми којима су се водили наставници када су предлагали и бирали ученике да представљају нашу школу на обновљеном древном олимпијском петобоју, виду олимпијских игара за младе, које су се одиграле на грчком острву Лемнос, од седмог до десетог јула 2016. године.

Сандра Бајић, Катарина Стјепанић, Невена Нешовић, Анђела Ковачевић, Танасије Младеновић, Тања Ризовић, Драгутин Марић, Никола Шишић, Немања Ршумовић и Ђорђе Јовановић "бранили су боје" наше школе, нашег града и наше државе, олимпијског лета 2016. год. :)

Да ли су их одбранили? Реците сами. И девојчице и дечаки освојили су треће место, екипно.

Можда драгоцене од постигнутих успеха њихово је дружење, уложени труд, међусобно бодрење и уживање у путовању и на прелепом грчком острву. И у томе наши спортисти се слажу и за све имају само речи похвале.

Сничкова галерија

Андријана Игњевић VIII 2

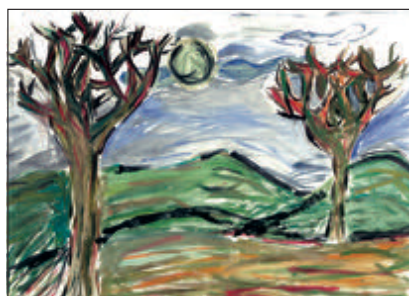
Тања Ризовић VIII 4

Марија Марковић VIII 4

Драгутин Марић VIII 4

Маша Василијевић VIII 2

Анита Петровић VIII 4

Марија Ковачевић VIII 2

 Нина Цвијовић VI 3

Марко Павловић

Мина Лукић

Маја Маринковић

VI 1

Вељко Петровић

Представљамо вам...

На изложби Богдана Јовићевића

Име ученика VIII 1 Богдана Јовићевића у нашој школи није непознато. Већ смо навикли да нас повремено обрадује неким својим ликовним радом, пред којим ћемо уживати и дивити му се. Таленат овог дечака препознао је одмах наставник ликовне културе Зоран Звиздић, и, у договору са нашом Психолошко-педагошком службом, Богдан од ове школске године похађа часове овог предмета по програму за надарене ученике, по ИОП-у 3.

Веома талентован, са истанчаним осећајем за композицију и детаљ, за простор, са меканим колоритом, којим сигурно влада, са разноврсним мотивима и темама које бира, Богдан слика са изузетном лакоћом, примећује наставник Звиздић. Некако, још увек се код њега не примећује доминантан узор, па тиме изазива код свог наставника асоцијацију на ренесансног сликара Рафаела, који је пред собом имао велике мајсторе Микеланђела и Леонарда, од којих је усвајао оно најбоље.

Уосталом, ова уметност се радије посматра. Уживајте.

Најлепше у нама...

казујемо стиховима

Зимско јутро

Стигла је зима. Хладни дани
сада су пред нама.
Једна птица на грани
цвркуће сама.

Иње се по гранама
нахвато. Сјаји се мраз
свуда.

Трава од мрза пукцета
и шушти.

По брдима снег се већ бели.
Њему се свако весели...

Сандра Панћић V 2

Моја љубав тебе тражи,
ти си моја срећа.

Моја љубав тебе тражи,
не постоји већа.

Рећи ћу ти све без лажи
ти си љубав
коју моје срце тражи.

Да тебе нема,
мој живот не би био исти.

Ти си све моје на овом свету,
ти си савршенство,
светло на крају тунела...

Речи не постоје
које би те описати могле.
Ове ти нису довољне.

Марко Спасојевић VII 5

Зимско јутро (на Копаонику)

Зима је. Бели снег обојио је
зелени брег. Људи се буде,
за скијањем жуде.
Велике жичаре певају,
и још мало сневају.

У даљини нестају планине.
Облаци бели покривају стрмине.
У секунди
сунце сине
и покаже врхунце небеске планине.

Стари сликар седе на снег
и поче да слика небески брег.
Хладан ветар са севера
дуњу
и направи сребрну авантуру.

Петар Петровић V 2

Јесен

Јесен је задивљујуће доба.
То је време када роди пуно
плодова.

Листе се мења
од жутог до црвеног,
небо весело гледа листе
како пада,
и тачку
коју изводи ветар.

Наше драге ласте пишу-
летимо на југ.
Избегавамо кишу.

Ива Аврамовић III 2

Ликовни рад:
Стефан Младеновић II 3

Дође јесен рана, са гране крушка пада.
Киша лије, ласта ми каже:
"Идем у крајеве топлије".

Дува ветар јак, стиже на брежуљак,
сунце ће све слабије грејати,
ускоро ће снег вејати...

Сања Смиљанић III 2

Захвалница мами

Хвала ти, мама,
што све радиш сама,
водиш ме до школе,
то сва деца воле.

Ти си моја једина мајка,
твојој лепоти нема краја.

Желим ти, мама,
да будеш здрава,
јер ти си моја
мајка права.

Тамара Драшкић III 2

Киша. Тишина.
Киша. Ово лудило траје.
Киша. Наши животи одлазе.

Росом умивен,
обасјан сунцем што се рађа.
Песма слапова,
што са камењем се свађа.
И прија ми ветар,
што се пробија кроз честар,
собом понео је мисли
да данима сам везан.

Не, не желим да причам!
У себи задржавам тај бол.

Желим да будем спокојан
и да немам грехе.
Желим живот без лажи.
Желим кућу на сунчаној стази
и место где кише нема.

Све ћу дати,
само, опростите ми.

Милош Ракић VII 3

Јесен

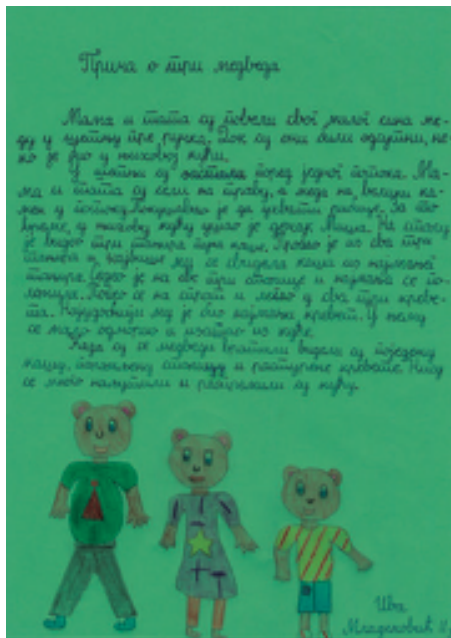
У јесен, док ветар пирка,
небо весело жмирка.

Док сув лист пада,
крушка се њише,
јесен мирише...

Дејан Станић III 2

Сликари октобар (у II 3)

Ива Младеновић II 3

Стигла нам је тмурна и кишовита јесен.
Волим да сакупљам лишће које је ветар
откинуо са грана. Биљке се суше и
добивају браон и жуту боју. Дани постају
краћи, а ноћи дуже, па немамо пуно
времена да се играмо напољу. Сиви
облаци заклањају сунце. Тихо је без птица
које су се одселиле на југ. Остале
животиње се спремају за зиму која долази.
Јесен је лепа због разних боја којим је
обојила природу, али сам тужан зато што
нам је однела веселе и топле дане.

Данило Крстонић II 2

Јесен је тихо и нечујно стигла у мој крај.
Променила је боје природе и донела нам лепе
дарове.

Емилија Стоковић

Месец октобар је са собом донео пуну корпу
јесењих боја и расуо их по природи.

Милица Сарић

Небо је тамно, а облаци су сиве боје.

Драган Јешић

Киша све чешће пада, лупка по нашим прозорима
и слива се низ улице правећи барице по путевима.
Сиви облаци круже небом, а сунце једва провуче
своје златне зраке борећи се са њима.

Милица Сарић

Октобар је донео доста кише, па су потоци и реке
набујали.

Немања Ђоковић

Јутра су веома магловита и хладна.

Емилија Стоковић

Тек понеки цветић вирка у трави, али ни њега
ускоро неће бити.

Милица Сарић

На крошњама дрвећа може се видети још по који
врапчић који је подвио своје ножице и дрхти од
хладноће.

Немања Ђоковић

Осети се мирис хладне јесење кише и зрелих
плодова воћа, крушака, јабука, дуња, који чекају
да их неко убере и са слашћу поједе.

Милица Симеуновић

Јесен је тужна и у мени буди такво осећање. Али,
неће још дуго владати. Замениће је бела зима и ја
једва чекам тај дан.

Драган Јешић

Волим јесен зато што је њена лепота задивљујућа.

Емилија Стоковић

Ликовни рад као подлога: Стефан Младеновић

Моја омиљена животиња

Много сам се радовао када ми се родио брат. Желео сам да се одмах играм са њим. Али, он је био много мали. Онда ме је тата изненадио једним малим златним ретривером.

Био сам пресрећан. Изгледао је као мало вунено клупко. Био је нестапан док се мотао око мојих ногу. Уживали смо када он легне на леђа, а ја га чешкам. Тада он радосно маше репом.

Звали смо га Барни. Док је био мали, био ми је као играчка. Мазео сам га и гњавио, али њему то никад није било досадно. Омиљено му је било да однесе обућу. Када је порастао, направили смо му кућицу и бокс. Сви смо водили рачуна о њему. Хранили смо га, чистили бокс, водили на реку на купање. Био је јако питом и добар, и увек, када би мама и тата долазили кући, лајао би сведок му не приђу и не помилују га.

Тако је једном тата пришао Барнију да га помилује и пусти да се истрчи. Барни се није вратио кући. Прошло је пет дана. Свуда смо га тражили...

У дворишту сада је пусто. Нема ко да нас дочека и да се мота око нас када стигнемо кући.

Јако ми је тешко што га нема и тек сада схватам шта значи када кажу да је пас најбољи човеков пријатељ.

Филип Ђедовић II 3

Пријатељство

Правог пријатеља имаћете тек када вам његови проблеми буду важнији од својих. Тек онда када будете знали да ћутите, и да притом само погледом упутите хиљаду лепих речи једно другом. Када будете умели да из осмеха прочитате да ли је неко тужан или срећан, можете гласно рећи- ЈА САМ ПРИЈАТЕЉ.

Марта Весовић VI 1

Марко Павловић VI 1

Ово лето ћу дуго памтити

Откуцали су последњи сати четворогодишњег дружења са другарима и учитељицом и ближио се летњи распуст. Слутила сам да ће ово лето бити посебно и другачије од осталих. Заиста, осећај ме није преварио.

Прве дане летњег распуста провела сам са друговима и другарицама из комшилука. Са њима сам се, као и увек, лепо забављала уживајући у шетњама, разним играма и несташлукима. Најзанимљивије је било у вечерњим сатима, када смо се играли жмурке. Нашој срећи није било краја када смо нашли ново скривено место, а наш смех није имао граница када бисмо, заклоњени иза жбуна или дрвета, уплашили случајног пролазника. Неколико пута овог лета са својом сестром и другарицама одлазила сам на планинарење и природно преживљавање. Уживала сам у чарима природе, разгледала необичне пејзаже и дивила се лепотама овога света.

Ипак, све време сам жељно ишчекивала одлазак на летовање у Црну Гору. Сместили смо се у Бечиће, недалеко од плаже. Уживала сам у роњењу, пливању, скакању и тражењу шкољки. У Бечићима сам се спријатељила са Катарином и Стеваном из Бачке Паланке и са њима се свакодневно дописујем. Никада нећу заборавити заједничке шетње, шаливе разговоре и брзе вожње на рингишпилу.

По повратку са мора, посетила сам бабу и деду у Аранђеловцу. Деда ми је приредио незаборавну вожњу градом кочијама.

Памтићу ово лето, јер ми је сваки дан био испуњен, али и пропраћен ишчекивањем свега онога што прати почетак школске године.

Љубица Продановић V 4

Закорачио сам у чаробни свет природе

У раним јутарњим сатима један зрачак сунца ушуњао се кроз прозор моје собе и почео да шара по мом јастуку и лицу. Изашао сам напоље да уживам у природним лепотама.

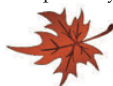
Жалосне зелене крошње врбе надвијају се над обалом небеско плаве реке. Али, то није најлепши приказ који се тог сунчаног ведрога јутра могао затећи. Багрем се њихао на тихом и пријатном поветарцу, уз умиљни звук пчела.

Одједном, нешто ми одвуче пажњу на другу страну. Нешто ситно пролетело ми је изнад главе. Подигох главу и угледах лептире дугиних боја, њишу малена крила на стаблу једног дрвета. Била је то липа, и затекао сам је у најлепшем моменту, када се најбоље видела зелена крошња.

У даљини, шарена ливада се сјајила од белих рада и жутих маслачака. Један тмурни облачак испусти своје капи и лепота дана тек заблиста. Уз залазак сунца, небо је ишарала дуга.

Сан сваког детета је да је дотакне, прође испод ње или да јој нађе крај да би му се испуниле жеље. Ја сам тога дана дотакао дугин крај, јер сам успео да закорачим у чаробни свет природе.

Милош Тановић VI 1

Железничка станица

Била је јесен. Ветар је дувао и односио лишће са собом. Ја сам седела на једној старој клупи и чекала да зађе зубато сунце, које се једва пробијало кроз сиве облаке. Тишина ме је опуштала. Тек каткад чула би се шкрипа трошних возова који путују зарђалим шинама.

Посматрала бих три слике. Прва и мом срцу највише драга јесте посматрање срећних људи који се враћају у свој град и у свој дом и падају у загрљај својим пријатељима. Неки се ушушкавају у најтоплији породични загрљај, а неки пружају руке сродним душама. То је заиста био леп приказ. Друга слика мало тужнија, али мени ипак драга. Гледала бих људе који одлазе. Извиривали би кроз стари исхабани прозор и махали њима непознатим људима. Неколико пута суза ми је склизнула низ образ, а срце задрхтало, али, било је лепо и то видети, да је некоме стало. Трећа слика била је најчуднија, јер сам посматрала саму себе. Ходала сам по сувом лишћу које лети преко старих и зарђалих шина. Гледам птице које оснажено лете испод сивих облака. У ваздуху осећала би се потиштеност и туга железничке станице.

Тада схватам да припадам оним срећним и насмејаним људима који свакодневно деле загрљај са онима које воле. Победила сам сивило овог јесењег дана.

Марта Весовић VI 1

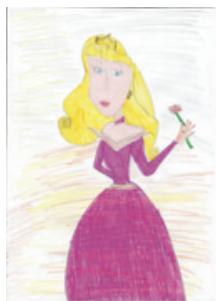

Пинцеа Гугл Виндоуз

У краљевству Безбрижији све је увек било мирно и без брига. Све док се није појавио цин Нецин Вирусиф. Недин је унео немир и својом појавом плашио мирне и кротке грађане Безбрижије. Све је постало неиздрживо када цин рече да је видео прелепу краљеву кћер, принцеу Гугл, и да се заљубио у њу. Краљ и краљица Виндоуз нису ни хтели да чују да своју кћер дају за неког цина. Очајни родитељи решише да принцеу склоне у највишу кулу свог замка Компјутерије, тако високу да је ни цин не може дохватити. А, да се њихова мезимица не би досађивала, дадоше јој преслицу и вретено.

Принцеа Гугл била је тужна и несрећна. Навикла да увек претражује свет око себе, сада, затворена и усамљена, размишљала је како да прекине време и избави се из куле. Прела је данима и испрела толико дуг конопца да се могла низ њега спустити низ кулу. Када је сишла на земљу, била је толико срећна да није приметила цина који јој се приближавао огромним корацима. Не знајући како да побегне, принцеа седе на бицикл, стави вретено иза себе на корпу и поче да бежи. Али, цин Вирусиф је имао баш велике кораке. Када ју је већ достигао, саплео се за кров једне куће и пао. Пао је колико је дуг, а главом је дохватио принцеу и бицикл, таман толико да га вретено убоду у око. Цин поче страшно да јауче и запознаје. Престрашена, принцеа се сакри, али кад виде да цин не престаје плакати и јаукати, осмели се и приђе му. Повуче јако вретено из циновог ока и, таман кад се назирао крај циновим мукама, покренуо се антивирус и сигнализирао да је нови програм *Вретено* управо инсталиран у систем *Безбрижија*.

Антивирус ће извршити проверу програма која ће трајати неколико минута, али батерија лаптопа је на измаку и лаптоп ће се искључити. То се и десило, и док је све тонуло у тишину, као да се негде чуло јаукање цина Нецина Вирусифа.

Јана Бурлић II 1

Јана Савовић VI 4

Богдан Јовићевић VIII 1

Човек само срцем добро види
(А. де Сент- Егзипери)

Верујем да има људи великог и отвореног срца. Они виде срцем оно што очи саме не могу. Срце ослушкује, чује, види, осећа. Њега не можемо преварити.

Прави пријатељи су људи спремни да помогну, дружељубиви и драги. Можда некада видимо особу којој треба пријатељ, а она то не схвата. Будимо јој друг. Можда уз нашу помоћ постане боља особа, и схвати вредност другарства и људскости.

Виђао сам људе који срцем нису видели, као да им је нешто заклонило вид. Били су презаузети за све. Они морају посебно бити опрезни. Можда је на њиховој планети неки баобаб пустио корен или неки вулкан одавно није очишћен.

Оно најбоље срцем се осети. Треба путовати, истраживати, упознавати ново. Обићи нове планете. Ако се пажљиво осврнемо око себе, ослушнемо срцем, можда угледамо пријатеља. Можда је он увек и био ту.

Димитрије Видић VII 5

О људима немојмо судити по спољашњем изгледу. Права лепота човека налази се у њему самом.

Често пажњу придајемо томе како је неко обучен, које марке су му обућа и одело... Све то мало говори о човеку и његовој души. Мало ко се труди да некоме завири у срце. Срце ће нам много боље рећи шта се крије иза блиставе спољашњости.

Када кажемо да смо некога добро упознали, то значи да смо упознали природу тог човека, његова осећања, расположења, намере... Није нам пријатељ баш свако кога упознамо и није лако наћи сродну душу. У мноштву оних које срећемо током одрастања, мало је оних који ће остати у нашем срцу заувек. Прави пријатељи су у сваком тренутку уз нас, спремни да учине све да би нам помогли. И када нису физички присутни, они су ту да нас подрже.

Право пријатељство траје и када не виђамо пријатеља сваки дан. Са њим смо повезани мислима, сећањима, срцем. Правог пријатеља бира срце, а оно не греша. Треба му веровати.

Лана Матовић VII 5

Пут
ОКО
СВЕТА

Путовање у Шпанију...

Желите са нама?

¡ Bienvenidos a España!

El Prado

*Verde, que te quiero verde.
Verde viento. Verdes ramas.
El barco sobre la mar
Y el caballo en la montaña...*

*Зелено, волим те,
зелено...
Федерико
Гарсија Лорка*

Прво у Мадрид! То је главни град Шпаније, а уједно и главни град на највећој надморској висини у Европи (665 m). Мадридски трг *Puerta del Sol* представља географски центар Шпаније.

У Мадриду се налази и један од најпознатијих светских музеја- *El Prado*. Његов назив на шпанском језику значи *ливада*, а, унутар музеја, дочекаће нас најпознатија дела Гоје, Веласкеса, Боша, Дирера, Тицијана, Ел Грека и многих других!

Puerta del Sol

Барселона!

La Sagrada Familia (Света породица)

Једно од обележја Барселоне, али и целе Шпаније, дело је чувеног архитекте Антонија Гаудија. Изградња ове катедрале почела је 1882.године и још увек није довршена! Планирано је да катедрала добије свој коначни изглед 2026.године, на стогодишњицу Гаудијеве смрти.

La Sagrada Familia

У Пампилони, на северу Шпаније, баш воле да трче. Нарочито ако их јуре бикови! Сваког јула у овом граду одржава се прослава популарно звана *Sanfermines*, а главна атракција је, свакако, улична трка са биковима. Учесници трке, обучени у беле кошуље, са црвеном марамом око врата, чекају да бикове пусте из ограђеног простора. А, када се то деси, онда сви заједно трче низ улицу, све до уласка у арену за кориду. Трка траје око три минута. Сваки пут буде повређених.

Да ли, ипак, отићи?

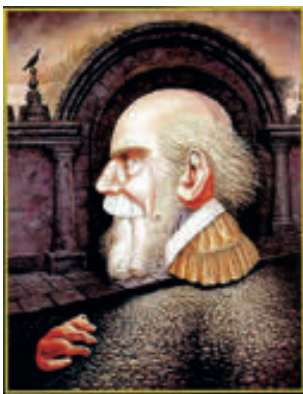

Sanfermines

Салвадор Дали

Надасве необичан, овај шпански сликар припадник је надреализма. Волео је једну Галу, имао је мравоједа као кућног љубимца, држао је говор у ронилачком оделу, како би заронио у умове присутних, носио је бркове, за које је тврдио да му служе као антене за комуникацију са ванземаљцима, а креирао је и лого за лизалице *Chups*.

Многа његова дела су оптичке илузије.

Don Quijote (Дон Кихот)

Најпродаванија и најпревођенија књига на свету, после Библије, дело је Мигела де Сервантеса. Проглашена је најбољом књигом другог миленијума.

Ево неких мисли из ње:
Љубав гледа кроз наочари кроз које се бакар причињава као злато, а беда као богатство. Када има хлеба, тада је и туга лакша. Добро проповеда онај који добро живи. Лаж обично убија пријатељство, а истина љубав. Сваки човек је дете својих поступака. Нема књиге, а да се у њој нешто добро не нађе...

Припремила: Марина Јанковић,
наставница шпанског језика

Let's travel...

into the future!

The Future in Space

In the future we will probably travel into space.

I think that we will travel in space by spaceships. However, we will use robots to explore space. There, we will need water, food and light. Robots will only need electricity and they will get it from the Sun. People won't travel further in space, because it will be too dangerous, but robots will. At first robots will build space station on the Moon. After that they will travel further in space to find life and minerals. Robots won't come back to Earth, they will stay in space forever. Perhaps, robots will build hotels on the Moon and we will probably go on holidays in space. I think that will be great! Maybe we will find life on other planets, but aliens won't visit the Earth or anything like that...

I think that travel in space will be awesome. However, I hope that there won't be only rich and famous people travelling into space.

Nina Crivojević VI³

Do you speak... English?

The future in space

In the future I think people will be happy and they will live longer.

Actually, I think people will have space travel in fact. I hope people and children will go to other planets. In the future, I think astronauts will travel on the Moon and the Mars. I hope that robots will live on the Moon. Finally, I hope that people will build space stations.

Actually, I hope that people will be happy in the future. I think it will be expensive and dangerous to live. Actually, I think that robots will look for minerals on other planets. Before that robots will need electricity. I don't think robots will come back to Earth. Finally, I hope people will go on holiday in space.

In the future, I think children, animals and people will be visiting Mars.

Alina Stojanović

My future

In the future, I think I'll live in a quiet country. In fact, I don't know where I will work and when I will start work.

However, I will learn to drive when I'm 17 years old. It will be soon.

I don't know when I will get married and how many children I will have.

Maybe I will write a book. However, I won't appear on TV. In fact, I won't make any record either.

I won't be famous and rich, but I will travel around the world. It is going to be interesting and new experience. I hope my future will be successful.

Daniil Stoković VI¹

My future

In my future, something could happen. People might live on the Moon. We might have wars. I might become the queen of England. I doubt that will happen.

In the future, I'll probably live in Manchester, kidding! But that is still a possibility. I'll work as a programmer. I hope I'll make virtual reality come true. My ideal partner would be a slightly funny and happy person. I think he'll have green eyes and messy hair. I hope we'll have similar interests and hobbies. I think I'll have to drive at age of 17. I'll start work at 18. I'll probably get married at 20 or 21. I'll have two kids: a boy and a girl. Maybe I'll even write a book... I have a bunch of ideas already. I'll appear on TV if I make virtual reality come true or if I write a book. I don't think I'll make a record. I think I'll be famous and happy. Hopefully, I'll travel around the world. I'll visit China, Japan, Italy, Spain, Australia, Egypt, Great Britain, New Zealand and Austria. One day, I hope I'll visit Hollywood. Maybe I'll get a chance to meet some celebrities there!

Well, like I said, anything could happen in the future. I hope that it will be more exciting than the present.

Danilo Stoković VI¹

The future in space

I think the future in space will be very interesting for us.

In the future, I think people will travel in the space. Then I hope they will find life on the other planets. It will be fun.

At first, I think astronauts will travel on the spaceships, then people will travel on the machines too.

People will probably travel to Mars. I think people will find life in the Mars too. It will be very expensive for us. Humans and robots will probably build space stations and space hotels. Actually, I think people will use robots more and more. It will be expensive but better for people. Robots will probably look for minerals. After a while, I don't think robots will come back to the Earth.

Perhaps people will need electricity. After a while, children will have lessons in space. It will be dangerous for us. There won't be any wars in the space.

Finally, I think people will live better.

Marko Vesović VI¹

Ма, шта кажете! :)))

Новинари "Сничка" Николина Јовићевић и Наталија Живковић V 2 прошетале су се кроз нашу школу и посетиле свако одељење. Ослушнуле су и записале шта волите, шта желите, како размишљате... Ево шта су вам припремиле...

Омиљени филмови

Три метра изнад неба - Јована Унковић VII 4
Роки - Огњен Ивановић VII 3
Судија Стрет - Милан Ђекић VII 3
Нерве - Милица Јовићевић VIII 4
Орлови рано лете - Михаило Милићевић VII 1
Титаник - Јелена Рајичић VII 1
Прљави плес - Јелена Рајичић VII 1
Лајање на звезде - Лена Јовановић V 3
Паклене улице - Немања Младеновић V 3
Хари Потер - Борко Младеновић VI 4

Омиљени предмет
Математика
Ања Гордић VI 3

Јана Бурлић II 1

Маја Мећедовић II 2

Шта бисте волели да наша школа још има?

Ормариће за књиге.
Електронске уџбенике.
Кабинете за сваки предмет.
Да нема лектире.

Дуња Брашанац,
Магдалена Милојевић V 4

Волиш ли школу?

Обожавам школу!
Милан Ковачевић VIII 4

Омиљене књиге

Робинзон Крузо - Богдан Гордић V 1
Кад се мој брат попео на ормар - Михаило Стојановић V 1
Доживљаји Тома Сојера - Ања Ђорђевић V 4, Борко Младеновић VI 4
Мали Принц - Анита Никитовић, Марта Весовић VI 1
Орлови рано лете - Сања Секулић VI 2, Михаило Милићевић VII 1
Me before you - Јелена Павловић, Милица Никитовић, Невена Богдановић VIII 1
Дечацци Павлове улице - Огњен Ивановић VII 3
Церонимо Стилтон - Милан Ђекић VII 3
Кери - Јана Никитовић VII 1

Данило Крстонић II 2

Матеја Крстонић II 2

Кутак за разговор

ПСИХОЛОГ Милица Тошић Рудић ОДГОВАРА НА ВАША ПИТАЊА

Питање: Како да се понашамо у ситуацији када нас наставник оптужи за нешто што нисмо урадили, а након тога нам да јединицу?

Одговор: Ово је веома комплексна ситуација у којој је ученик вишеструко кажњен и зато је неопходно да се посаветујеш са неким из школе, а ја препоручујем да то буде одељењски старешина, учитељ, педагог или психолог. Тешко је рећи нешто више, јер недостају неопходне и важне информације.

Питање: Како помажете деци која имају проблема?

Одговор: У оваквој ситуацији најважније је да дете препозна проблем и одабере особу из свог окружења за коју сматра да му може помоћи да проблем реши или превазиђе. Нека деца одаберу мене. Моја помоћ се састоји у томе да ученика оснажим да сам пронађе пут који води ка решењу, а претходно заједно анализирамо догађај, сагледамо га на више начина, откривамо грешке, идентификујемо потенцијалне помагаче... Ако се сличан

проблем понови за кратко време, значи да ученик није трајно усвојио корисне савете и стратегије за решавање проблема.

Питање: Шта је здраво да једемо сваки дан?

Одговор: Иако је ово питање за неке ваншколске сараднике, педагог и ја ових дана причамо са ученицама VI разреда о пубертету и део те приче је правилна исхрана, која је важна у свим животним добрима. Период пубертета углавном се поклапа са старијим основношколским узрастом и њега карактерише интензиван раст и развој, па је неопходно да деца свакодневно уносе разноврсну храну из четири основне групе намирница: млеко и млечни производи, воће и поврће, хлеб и житарице и намирнице богате протеинима. Нарочито се наглашава значај намирница богатих калцијумом (млеко, јогурт, сир) и гвожђем (месо, риба, јаја и махунарке). Међутим, реалност је најчешће потпуно другачија, јер млади у великој мери конзумирају брзу храну, слаткише, грицкалице и газирана пића и физички су прилично неактивни, што оставља штетне последице на правилан раст и развој, и физички и ментални.

Плашим се

Људи, злих људи.
Плашим се глупе тишине.
Плашим се свога срца,
шта ако престане да куца?
Кога да кривим за то?
Плашим се да немам душе,
и ти ме страхови гуше.
Шта ако сам лош човек?
Плашим се да ћу остати сама,
без игде икога. Око мене тама.
Плашим се својих страхова.
Плашим се да ћу некога завољети,
а то може и забољети.
Плашим се да ћу бити повређена.
Остављена. Увређена. Сломљена.
Плашим се да изгубим неког кога волим,
због тога се плашим и да завољим.
Плашим се да ће ме туга савладати,
да ће бол срцем завладати,
и да ће ме сви једном издати.
Кога да верујем?
А можда само претерујем.

Врата

Затварам их. Стављам тачку на све. На успомене. Сећања. Године. За собом остављам само прашину, ниједно слово од моје речи не остаје. Тада, моје лице светли и мени се не одустаје. Погледом говорим све, дочекам те, попричам и дам ти загрљај који жељно ишчекујеш. Причаш ми своје догађаје, Па се као дете уносиш, на тренутак заћутиш. И, видим, недостајем ти. Врата су залупила. До другог сусрета.

Стваран сан

Свестан си свега, очи ти засузиле од јаког светла. Тешка борба се одвија у твојој глави. Све чешћи бол ствара несвесност у теби. Слепоочнице ти пулсирају и као да тиме говоре: "Изгубићеш овај рат, боље је- предај се на време!" Правиш план, постављаш војнике, дајеш им најснажније оружје, договараш се са њима за њихову почетну тачку и склоништа. Борба. Видиш да један за другим умире. И, када изгубиш скоро све војнике, будиш се и ти постајеш прави војник.

Гласам за...

Ученички парламент

Чланови Ученичког парламента: VII₁ Софија Милаковић, Лука Јеремић; VII₂ Ана Шојић, Марко Мићовић; VII₃ Милош Ракић, Стефан Младеновић; VII₄ Анђела Продановић, Матеја Ристановић; VII₅ Николина Дридаревић, Андријана Лековић; VIII₁ Невена Богдановић, Илија Павловић; VIII₂ Урош Арсић, Танасије Младеновић; VIII₃ Филип Жунић, Урош Ковачевић; VIII₄ Тања Ризовић, Драгутин Марић; VIII₅ Роге Лука Цвијовић, Оливер Вучковић; VII Средња Добриња Александра Јованић, Стефан Јевтовић; VIII Средња Добриња Весна Стојчић, Деса Станисављевић; VII Прилипац Алекса Мајсторовић, Бисерка Стиковић, VIII Прилипац Анђела Љубичић, Невена Јаковљевић.

Ученички парламент чине по два представника свих одељења VII и VIII разреда матичне школе и подручних одељења који се бирају гласањем на часовима одељењског старешине сваког одељења. Ученички парламент има свој план рада који се састоји од веома занимљивих активности.

На првој оснивачкој седници Ученичког парламента тајним гласањем за председника изабран је Танасије Младеновић VIII₂, а за заменика Лука Јеремић VII₁.

Координатори Ученичког парламента су Милица Тошић Рудић, психолог и Мирјана Попадић, педагог. У ПО задужени за рад су наставници Сандра Карић, Весна Перишић и Лепа Милић.

Парламент је у сарадњи са Вршњачким тимом 16. новембра обележио Светски дан толеранције. Пано са порукама о толеранцији и ненасилној комуникацији био је изложен у холу школе. Организована је и журка у ОШ „Петар Лековић“, која је имала хуманитарни карактер, а новац прикупљен од продаје улазница намењен ученику ОШ „Петар Лековић“. Од многобројних активности које ће организовати или у којима ће учествовати представници Парламента, издвајамо: обележавање Светосавске недеље (седмица од 23. до 27. јануара) у којој ће бити организована изложба ликовних радова наших даровитих ученика, турнир у одбојци уз учешће екипа из ОШ „Петар Лековић“ и ОШ „Милан Благојевић“ из Лучана и друге културноуметничке и хуманитарне активности.

Сигурни смо да ће и ове школске године представници Ученичког парламента својим активностима допринети успешној раду наше школе.

Вршњачки тим

Вршњачки тим је формиран 26. октобра 2016. г. у нашој школи. Планирано је да се Тим бави превенцијом насиља, као и професионалним информисањем.

Тим чине по два представника свих одељења VII и VIII разреда матичне школе, које су њихови другари одабрали као креативне, комуникативне, отворене за сарадњу и спремне да помогну. За координаторе Тима одабрани су стручни сарадници Мирјана Попадић, педагог, и Милица Тошић Рудић, психолог школе.

Чланови Тима су:

VII 1 Софија Милаковић, Никола Пејовић
VII 2 Јелена Деспотовић, Страхиња Милић
VII 3 Милица Брадоњић, Сара Раковић
VII 4 Тијана Пантелић, Стефан Ђеранић
VII 5 Кристина Радојевић, Богдан Радић

VIII 1 Маријана Марковић, Милош Миловановић
VIII 2 Николина Лапчевић, Богдан Подрашчић
VIII 3 Магдалена Кулизић, Мина Марјановић
VIII 4 Сандра Бајић, Анита Петровић

Припремиле: Милица Тошић Рудић, психолог, и Мирјана Попадић, педагог

Осетити стварност душом и срцем...

Интервју са
песником
Петром
Матовићем

Предео на месечини

*Вече се полако спуштало. Нестајало је последње
руменило сунца, а мали бели срп све више се
истицао. Мрак је већ пао, а на небу је сијао бледим
сјајем измучен мршав месец. Погледах кроз прозор
и...*

*Време као да је стало. Обриси планине као да се
нису ни видели. Било је све црно, само је месец
оцртавао слабашије трагове по ивицама врхова. А
доле, далеко испод црних врхова, у подножју
планине, испод залуталог месечевог трага,
протицала је река у којој се лицкао он, господар
светлости, заједно са својим харемом звездица.
Рибе су биле мирне и тихе, доле, у дубини...*

*Месечеви зраци су лутали, готово неprimетно,
улазећи у грмове, у крошње дрвећа, шарајући по
ливадама. Све је било тихо, поспаност, само се
однекуд чула сова. Са дрвећа су излетали шишици,
који су ту слетали ради предах, да би наставили
своје кретање у царству мрака.*

*Одједном, замре хук сове. Слепи мишеви више нису
летели. Река је стала. То се природа успавала.
Спавала је чврстим сном, успавана ветром, сигурна
у свог чувара, господара светлости.*

*Тргох се. Био сам зачуђен. Да ли је ово стварност
или плод моје маште? Сигурно је реалност, али њу
мало ко може да доживи и осети, не само очима, већ
и душом, срцем.*

Листајући стари број *Сничка*, из 1993. године,
наишли смо на овај текст Петра Матовића,
тадашњег ученика VIII б. Да ли се већ тада могло
препознати доживљавање света на посебан начин и
способност да се тај доживљај изрази речима? Тада
петнаестогодишњи дечак, схватио је да *стварност*
мало ко може да доживи и осети, не само очима, већ
и душом, срцем. Срећа читалаца у томе је да је он
кренуо путем своје маште и осећања и неговања
поетског израза.

Пред нама је сада признат и познат песник, о чијој
поезији књижевна критика говори да је "одређује

отклон према језику баналности и свакодневице...
Јер, ово је поезија самоће, поезија свијена око
интровертованог субјекта, усредсређеног на
сопствена чула, утиске и пабирке мисли.
Хиперсензибилно и самосвесно, субјект се утискује
у познате предмете поузданог простора, док у њима
трага за утехом и смислом. Он зрачи из своје собе-
свести, наспрот деструктивној спољашњости,
која, мењајући годишња доба, снегове и сунчане
дане, освите и сумраке, трага за реакцијом у њему.
Матовићева песма ипак није мирна, лишена
осећања. Интроспекција субјекта и статичност
његовог света обрађене су богатим, развијеним и
разноликим сликама." (Соња Веселиновић, *Поље*)
Било би занимљиво чути од песника самог како је
изгледао његов пут упознавања себе, препознавања
себе у свету и потврђивања сопственог постојања
стваралаштвом у уметности лепе речи. За почетак
разговора са нашим суграђанином, отиснућемо се
кроз време и потражити заједно са њим његово
детињство, школу, школско двориште, ходнике, бат
корака, дечју радосну грају, озбиљну тишину часова
и лепет крила снова који су излетали пут висина
кроз прозоре ових учионица...

**Ви сте бивши ђак ОШ "Емилија Остојић".
Каква Ваша сећања оживљавају време када сте
били наш ђак? Можете ли их поделити са нама?**

Она сећања на основну школу која су и данас
интензивна пре се везују за атмосферу или неку
слику него за догађаје. Како сам одрастао јако близу,
простори школе били су моја свакодневица. Сећам
се кестенова широких и раскошних крошњи у
школском дворишту. Њих данас нема и све је
асфалтирано. Сећам се учионице у којој смо били у
првом разреду, дрвеног дашчаног пода, прозора који
ми је непрекидно одвлачио пажњу. Сећам се да сам
први дан школе рецитовао песмицу *Петлићу,*
певачу. Сећам се Дана ученичког самоуправљања
(нисам сигуран у тачан назив те акције, али је
сигурно звучао тако- *социјалистички*), када су
ученици старијих разреда преузимали улогу
учитеља и предавали нам. Сећам се и других,
интригантних момената, али елементарна
пристојност налаже да их прескочим.

**Чини ли Вам се да је свет посматран из учионица
основне школе био шири? Јесу ли његове стазе
изгледале једноставније?**

Изгледао је другачији, једноставнији, наравно, али
ипак ужи. Најбоља и истовремено најгора ствар у
тим данима јесте што немате свест о протоку
времена, и то је главни *зачин* упрошћавања света.
Значило би ми и данас да имам то осећање.

**Сећате ли се када сте у себи препознали дар за
писање, који сигурно иде нераздвојно са
љубављу према књижевности? Да ли Вам је неко**

“И чега год да се дотакнем, није бол,
већ празнина...” (“После ручка”)

у томе помогао? Да ли је то одредило Вашу професију и животну усмерење?

Пре бих говорио о жељи за писањем него о дару. Мислим да се, једноставно, десила због- доколице! Био сам сувише миран на часовима, али концентрацију за предавања нисам могао одржати, а нисам хтео ни да привлачим наставникову пажњу. Зато сам, једноставно, *пискарао*. Некада су то биле бесмислене риме, а мени су значиле као добра игра. Било је у почетку безазлено. Тако сам почео да се навикавам на тај чин писања, а после је рука тражила папир и сама. Касније сам схватио зашто писци говоре да писање долази из руке.

Можете ли нам открити како се песма рађа?

Колико има песама на свету, толико има различитих начина њиховог настанка. Некада ме повуче атмосфера, слика, догађај, неки други стих. Заправо, мислим да главно питање није како се песма рађа, већ зашто се песма рађа. Поезија је, како је већ примећено, насиље над језиком. Откуда у човеку тај импулс да језик уобличава у стих?

Један мислилац је рекао да нема завршеног, већ само напуштеног уметничког дела. Да ли сте увек задовољни обликом (избором речи, стихом, мелодијом, ритмом...) који заузме Ваша емоција и мисао? Да ли Ваше песме доживљавају прераде?

Ретко сам у потпуности задовољан оним што напишем. То је можда и добро, јер, ако бих достигао тај пуни степен задовољства, вероватно бих престао да пишем. Уверен сам да незадовољство, жеља вуче човека напред.

Увек се враћам ономе што напишем. И прерађујем. То је неопходност. Јер, у први мах имам само идеју, а некада ни њу, већ само неку интересантну реч, стих који може даље повући. Касније прераде су важне, јер уобличе атмосферу, јер вам кажу заправо шта осећате, мислите, доживљавате... Некада ми папир са текстом доноси више свесности него иначе.

Какав је осећај дозволити песми да се отргне од Вас и крене на своје путовање међу читаоце?

Интригантан! Немати контролу над оним што је ваших руку дело и препустити општем, а не личном вредновању јесте и интересантно и збуњујуће и изненађујуће, а свакако пуно стрепње. Уосталом, без огледала не можете ни у свакодневици. Оно вам каже неке важне ствари о вама. Тако је и са критиком.

Какав је осећај срести се са својим песмама као читалац?

Потребан је јако дуг период да бих властите текстове доживео *отуђено*, као било који други читалац. Тад се јавља нека врста неверице- *зар је ово мој текст*? Верујте, тај текст се не би распознавао од исправки црвеним мастилом.

Који су Ваши омиљени књижевници? Да ли

препознајете да је нечије дело свесно утицало на Ваше?

Листа омиљених књижевника је променљива. У овом времену важни су ми писци попут Ивана В. Лалића, Јоргоса Сефериса, грчког нобеловца, Антонија Порпете, шпанског песника, Данила Киша. И њихови поједини текстови свакако су утицали. Свестан сам утицаја песама *Матиос Паскалис међу ружама* Ј. Сефериса и *Море* Антонија Порпете. Једноставно, хтео сам да постигнем одређене ефекте подражавањем појединих техника из ових песама.

Да ли мислите да је важно да основци прочитају нека дела баш у том узрасту? А касније?

Важно је стално читати. За Франца Кафку књига је секира за смрзнуто море у нама. Уметност се уобличава, даје нам потпунији доживљај стварности. Важно је нека дела прочитати на време да бисмо себе прочитали. А читати значи и другачије живети.

Осим књижевности, да ли волите и друге уметности? Да ли бисте издвојили неког ствараоца?

Волим ликовну и музичку уметност, али највише времена одвајам за филмску. Омиљени режисер ми је Вим Вендерс, управо због инсистирања на фотографији филма, на пример. Уме да изгради тако необичну атмосферу коју пожелим да пренесем у писању.

Колико је важна уметност?

Уметност је старија и важнија од соли. Она стоји на почетку развоја људске заједнице, одувек нас је пратила. Она је онај срећни збир разума и емоција, комплекс који једино показује пуноћу живљења. Уметност је оно што нас не чини животињама.

Осим што сте песник, Ви сте и педагог. Радите као професор српског језика и књижевности у две средње школе у нашем граду. На шта сте прво помислили када сам поменула Ваш рад у школи? Како доживљавате овај посао? Какво искуство Вам дарује рад у школи?

Посао у школи дарује вредно искуство сусрета са врло различитим световима и људима. И врло различитим вредностима. Онда можете боље разумети свет у коме живите и потпуније одговорити зашто вам је данас *овако*. Зато је то искуство важно.

Прво сам помислио на Литерарну секцију, коју водим у школама у којима радим. Није мала ствар данас разговарати са онима са којима се дели исто интересовање.

Има ли међу Вашим ученицима талентованих за књижевни израз? Какву подршку они добијају од свог професора, од Вас? Да ли понекад бирају животну стазу попут Ваше?

Постоји већи број ученика који су заинтересованији за питања литературе него што на први поглед можда изгледа. Моју улогу код таквих ученика схватам пре свега као копче- дакле, спајања са литературом која је

"Кад зашумиш,
помислиш да ти се судбина примиче..."

("Писмо")

ближа њима и која је значајнија од одабраних наслова у лектури књижевноисторијског приступа, који се у школи негује.

Имате ли нешто важно да кажете читаоцима овог интервјуа, од којих су већина основци?

Дао бих себи превелико поверење ако бих се усудио одредити шта је неком другом важно. Сматрам да човек који одлучи да припада свету уметности јесте сам, али не и усамљен, а мора имати срца да истраје у неминовним конфликтима који се намећу. Припадати данас свету уметности значи бити у некој врсти отпора.

 Соња Стоковић

ОДАКЛЕ ДОЛАЗЕ

*Тело поприма непријатне облике кревета,
столица, фотеља. Постаје дрвенасто, и ноћу
незвано откуд кроз сумњиве зидове
долазе даброви да траже грађу за своје
бране. Даброви?*

*Отресу малтер са себе и појуре ка полицама,
књигама, удовима. Лутну реповима о њих
да подигну прашину пре него нас однесу.
Више не могу отерати тај звук, ни покретом
којим одбијам помисли.*

*Нестварно прелазим тај пут као предмети
у њиховим зубима губећи моћ запитаности.
Немам избора, долази њихова већина
реконструисања. Инстинктом за системе
и структуре регулације.*

*Уреде шуме и ливаде, острва направе и избе
на њима, гледам их као брана или језеро: како
израњају из акумулације! Искушавам на себи
матицу, та вода као да ислеђује: Дабар си?
кажем: Добро сам!*

ПОСЛЕ РУЧКА

*Склоним тањире са стола. Крајичком
ока, - снег пада концем марта.*

*Укључим радио. Трећи програм
Радио Београда, Концерт за...*

*На кревету затворим очи и опет све исто:
бели слапови самоће, ипак су то зидови
моје собе, дрхте у себи.*

*И чега год да се дотакнем, није бол,
већ празнина. Где је оно што убија.*

Петар Матовић (Ужице, 1978) српски је песник и есејиста. Дипломирао је на Катедри за српску књижевност и језик на Филолошком факултету у Београду. Живи у Пожеги.

Објавио је три књиге поезије: *Камерни комади* (1996), *Кофери Цима Цармуша* (2009) и *Одакле долазе даброви* (2013).

Објављује у периодичи: *Поља*, *Летопис Матице српске*, *Кораци*, *Београдски књижевни часопис*, *Сарајевске свеске*, *Зарез*, *Књижевни магазин*, *Quorum*, *Fragile*, *Портрет*, *Рита Баум*, *Wysra*, *Café Review*... Заступљен је у више антологија. Песме су му преведене на пољски, каталонски, немачки, француски, словеначки, румунски, португалски, шпански, енглески, македонски, мађарски, галицијски и италијански језик.

ВИРУС: СЕРБИЈА

*Овде се ништа не покреће. Тако наиђе ветар
и све остане тихо. Можеш да посадиш
петуније, али се оне никада неће заталасати
под френетичним зујем пчела у лето. Лист липе
не дамара на ваздуху. Тек као фотографија
остане, беживотни кип.*

*Слушај: ђутња се шири као канцер, а ти пронађи
лепоту у томе. И то није кошмар: то је свуда.*

ПИСМО

(делимично по Ремарку)

*Почетак је априла, а зима још увек траје
у овим крајевима- местимични покрети снега,
циклус завичајних птица сведен на меру стрехе.*

*Неће дуго трајати ова хладноћа, говорим
кварталном надом. Екскурзија ведрине,
то небо као да је пренесено из неког другог доба,
из Лисабонске приче, из оног кадра
кад никако да падне одлука- сивило,
или плавет.*

*Јуче, у повратку с посла, онај наш брег
био је опседнут светлошћу,
Ма, перверзија од сунца, како би ти рекла,
а иста она сухомразица коју препознајем
у Хајделбергу из твог мејла.*

*Овде лед светлуца и без месечине, повремено
чујем новембар и његово лишиће. Кад зашумиш,
помислиш да ти се судбина примиче.*

*Одржава ме осећање привремености.
Још увек те волим.*

*Немој да бригаш,
хајде са мном да се играш!*

Олимпијада ученика ОШ "Емилија Остојић"

Под слоганом "Немој да бригаш, хајде са мном да се играш", у ОШ "Емилија Остојић" од 3. до 7. октобра одржано је спортско такмичење ученика млађих разреда.

На овом спортском такмичењу учествовало је 380 ученика. Такмичење је помно пратио жири учитеља II, III и IV разреда, као и жири ученика старијих разреда.

Програм Олимпијаде водили су Богдан Подрашчић VIII 2 и Богдан Јовићевић VIII 1, а у раду су нам све време помагали и волонтери- ученици осмог разреда. Техничку подршку смо имали од наставника Милутина Игњатовића.

Mens sana in corpore sano

Мала олимпијада у нашој школи

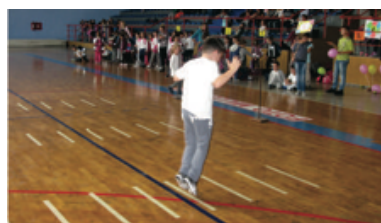
Такмичарске дисциплине биле су различито осмишљене, у зависности од разреда који се такмичио.

За ученике првог разреда изабрали смо игре: **додавање лопте у пару, трка у цаковима, ношење пинг-понг лоптице у кашичици и котрљање и лествице.**

Ученици другог разреда такмичили су се у **качењу веша, прескакању преко јарка, у трци до лопте и у провлачењу кроз обруч.**

За ученике трећег разреда припремили смо **ношење лопте међу стопалима, качење веша, вожњу скејта и котрљање.**

Четвртаци су се такмичили у **вођењу кошаркашке лопте, у ношењу две лопте, у замени лопте и вожњи скејтом.**

Ученици су показали изузетну спретност и такмичарски дух. Читаво такмичење одисало је такмичарским духом и жаром, али се водило рачуна о фер игри.

Петог дана одржано је велико финале. Од екипа победника из претходна четири дана такмичења формиране су четири мешовите екипе сачињене од ученика сва четири разреда. Сви као један борили су се здушно за свој тим.

Без обзира на пласман, важно је било дружење и игра, а осмех на лицима такмичара оно је што нам говори да су деца уживала и у игри и у навијању.

Последњег дана такмичења, подељене су олимпијске медаље свим учесницима, као и награде-лопте. Такмичари су освојили тридесет лопти, којима ће се сви заједно играти на часовима физичког васпитања.

Била је част и задовољство бити део ове активности. Као и увек, и овај пут био је важан тимски рад. Сви учитељи су дали велики допринос да читава манифестација буде овако лепа и величанствена.

разред	прво место	друго место	треће место
I	I 1	I 3	I 2
II	II 1	II 3	II 2
III	III 1	III 2, III 3	
IV	IV 3	IV 1	IV 4

Припремила: учитељица Светлана Илић

Сви уз шампионе!

"Желим ти пуно среће на Олимпијским играма и да поставиш нови рекорд!", речи су које је Урош Радојичић упутио Оливери Јевтић пре него што ће наши репрезентативци кренути у Рио де Жанеиро, у Бразил, на Летње олимпијске игре 2016. године.

Оливера Јевтић је наша атлетичарка, Ужичанка, олимпијска репрезентативка. Њена дисциплина је маратон. Али, то сте већ знали.

Урош Радојичић је ученик III з ОШ "Емилија Остојић". Можда то нисте знали, али ћете о њему вероватно још чути. Јер, спортски дух и борбеност овог дечака и њега ће као спортисту одвести далеко...

Компанија "Фриком" расписала је Конкурс "Сви уз шампионе" лета 2016.год., ради промоције Олимпијског тима Србије и својих производа. Писале су се поруке подршке олимпијцима, а изабране су најкреативније, најоригиналније и најискреније. Међу одабраним, нашла се и Урошева порука са почетка овог текста. Урош је имао прилику да, заједно са ауторима других изабраних порука, испрати наш Олимпијски тим на пут у Рио, на Аеродрому "Никола Тесла", 8.8.2016.год.

Браво за Уроша и за спортски дух који његова породица негује!

ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ

Маја 2016.године, на Републичком такмичењу у знању о саобраћају, које се одржало у Београду, у Леденој дворани "Пионир", имали смо и ми свог представника.

Анђелу Ковачевић VIII 2.

Заинтересованост, посвећеност и труд обезбедили су јој висок пласман.

ЧЕСТИТАМО!

Продајем мачка, лењог Тошу,
Драгом купцу, макар хајдуку.
Цена је мала, са крушке пала.
Узмите га за само једну
Машицу и чибук.

Анастасија Чавлин III 2

Чича- Тришин оглас

Продајем мачка. Зове се Тоша.
Вреди бар три гроша.

Продајем мачка, и није вредан,
није добар ни за посао један.

Ако се нађе неки купац глупи,
да таквог мачка хоће да купи.

Баш ми је неки мачак фини,
само дембелише
у шумској хладовини.

За посао неки и тако и тако,
ал' да буде хајдук- то никако!

Таквог мачка продајем, знајте,
па се на овај оглас јављајте.

Тамара Драшкић III 2

Продајем дебелог мачка.

Ако га купите,
добијате бесплатно
1 кг винања.

Јуриће мишеве и пацове,
само пазите,
воли да се свађа.

Цена му је ниска,
скоро па не вреди
ништа.

Само га чувајте
да не побегне.

Драган Мијаиловић III 2

Софија Ерић II 2

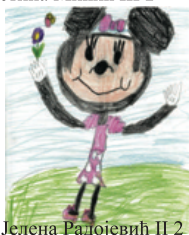
Хајдук је био некада давно,
у својој хајдучији
није прошао сјајно.

Да поновим!
Продајем мачка. Врло је лењ.

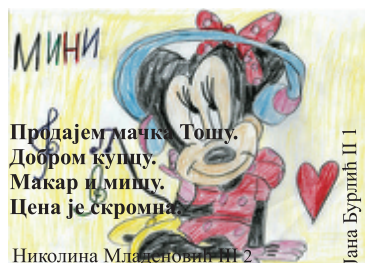
Можда би за друга добро дошао,
али ни миша
уловити није могао.

Ако бисте такву
ленштину да храните,
ви на мој праг баните.

Кристина Мићић III 2

Јелена Радојевић II 2

Продајем мачка Тошу.
Добром купцу.
Макар и мицу.
Цена је скромна.

Николина Младеновић III 2

Јана Бурлић II 1

Из ваших писмених задатака...

Равница у којој живим омогућава ми да пуним очи лепотом
овогодишње зиме.

Сакријемо се под неко дрво и удари гром у близини. Ма, ви
ту брзину никада нисте видели, како смо трчали...

Свако има свога пријатеља кога воли као пријатеља.

Родио сам се као мало дете, а сада одрастам.

Кад сам био беба, сви су говорили да ћу бити миран, али о
томе су могли само да сањају.

Будим се рано ујутру, поспан сам, мутни облаци су прекрили
небо, али ја сам и даље срећан, јер знам да идем у школу.
Мој пут до школе није ни кратак ни дуг, али ми се много
свиђа.

Онда угледам прелепу перионицу са доста аутомобила.

Када звони за мали одмор, ја једва чекам да видим следећег
наставника. Кад звони за крај великог одмора, сви смо на
местима и чекамо следећег наставника.

Добили смо прелепе наставнике и добре.

Када сам упознала све наставнике, били су много добри.

Волим своје одељење какво год да је.

Моје одељење ћу увек памтити, јер је најбоље. Има и мало
туча, али нема везе.

Робинзон није очајавао, већ је
почео да преживљава.

Један од њих је почео да бежи.

Робинзон га је ухватио и
спријатељио се са њим.

Припитомио га је и назвао Петко.

У школи смо радили роман
"Робинзон Крусо", који покушава
да преживи на острву без људи.

Једног дана људоджери су му
донели другара кога је он
ослободио.

За то време појави се неки брод и
удари у обалу. Робинзон се уплаши
и запита се шта то би. Онда се
окрену и поче да бежи.

Са другом Петком, успева да
направи подрумчић где може да
преноћи.

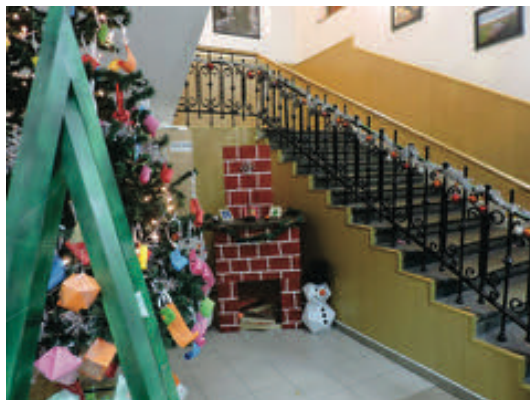

Звончићи, звончићи...

Рад Математичке секције:
математичка јелка

Рад Литерарне секције:
литерарна јелка

Дана 23.12.2016.године
у просторијама ОШ "Емилија
Остојић" одржан је
Новогодишњи вашар.
Ученици млађих разреда, са
својим учитељима, украсили
су школу у новогодишњем
духу, и посетиоцима
продавали ручно израђене
декоративне предмете, које су
направили сами и уз помоћ
чланова својих породица.
Сав прикупљен новац
послужио је у хуманитарне
сврхе.

Учитељи се захваљују драгим родитељима, бакама и
декама, теткама и течама, стричевима и стрицама... :),
ученицима млађих разреда, као и свим колегама, на
доприносу да Новогодишњи вашар буде свечан и
диван. Ево, фотографије саме говоре...

